

A Látó Irodalmi Színpada (helyszíni pályázat)

Az történt, hogy Láng Zsolt ösztöndíjjal került a német fővárosba kerek esztendőre szólóan. Félév teltével Kovács András Ferenc úgy gondolta, ez az idő már elegendő arra, hogy Láng elmesélje nekünk berlini élményeit, mert gondoljunk csak bele, a hajdani és mai Párizst leszámítva még Berlin is lehet élmények városa. Hajaj.

Zsoltunk volt

Irodalmi Színpadának évzáró ülését marosvásárhelyi szerkesztőségében tartotta december 28-án este a Látó szépirodalmi folyóirat. A kocka megfordult, az est meghívottja Láng Zsolt író, a folyóirat szerkesztője volt, maga is sok irodalmi est házigazdája. Ha a munkatárs és beszélgetőtárs Kovács András Ferenc költő úgy konferálta be, íme az est díszmeghívottja, Láng Zsolt berlini magyar író, azt hinnénk, a Látó szerkesztője időközben hazát, országot, munkahelyet váltott, követte a kortárs magyar irodalom jó néhány jeles képviselőjét, és – Berlinbe költözött. Ami igaz, hiszen hat hónapja a német metropolisban él, s mert az író megmaradási esélye az írás, onnan küldözgeti haza rövidprózai írásait különféle magyar lapoknak. Emigrációról szó sincs, Láng félév múlva végleg hazatér.

A Nobel-díj Lángot is alaposan bekeverte a történetbe, kérdezték is tőle, mi van, mi lenne a szándéka, talán ő is Nobel-díjra ácsingózik? Mert ha magyar író, vagy nem magyar író Berlinben él, most már könnyen gyanússá válik. A helyzet persze nem ennyire egyszerű, vagy ha úgy tetszik, roppant egyszerű.

Az történt, hogy Láng Zsolt ösztöndíjjal került a német fővárosba kerek esztendőre szólóan. Félév teltével Kovács András Ferenc úgy gondolta, ez az idő már elegendő arra, hogy Láng elmesélje nekünk berlini élményeit, mert gondoljunk csak bele, a hajdani és mai Párizst leszámítva még Berlin is lehet élmények városa. Hajaj.

Láng Zsolt megtette, beszélt KAF-nak és nyilván az élénken érdeklődő, efféle dolgokra roppant fogékony vásárhelyi közönségnek. Úgy van, Parti Nagyék után most ő a soros ösztöndíjas magyar író, de arrafelé – persze ösztöndíjtól függetlenül – még más magyar is gyakran megfordul. Láng ott él a családjával, és elmondása szerint kevesen tudják, hogy ő magyar író, de annak a hírére, hogy Kertész Imrét a Svéd Királyi Akadémia Nobel-díjra jelölte, gratuláltak neki sokan és váratlanul. Nem vitás, a magyar íróknak megnőtt az ázsiójuk, olyannyira meg, hogy a pályatárs, az azonos családnevű, szintén zsidó származású Kertész Ákos könyve mintegy 70 ezres példányszámban kelt el.

Az író Berlinben is élénk irodalmi életet él, nem csak a számítógép van bekalkulálva programjába. Láng Zsoltnak Berlinben volt két irodalmi felolvasása, Literature Fesztivál, ilyesmik. Láng Zsoltot a német irodalmi nyilvánosság előtt Esterházy Péter mutatta be, úgyhogy – Zsolt elmondása szerint – a felolvasást követően már két ismert magyar íróról beszélt a publikum.

Még az írónak is rendkívül jó, ha minden kiszámítható. Berlin ilyen város, Berlinben nagyon tudják tisztelni az időt. És persze akad „tisztá” német ember, akivel akad közös téma, akivel némileg van közös élmény is. Lánghoz eljár Richard Wagner, Erdélyből kitelepült német író.

Zsolt elmondása szerint Berlinben a könyv keresett, szokatlanul sok a könyvesüzlet, és ami fontos: élet is van bennük. A magyar írók ott vannak a polcokon, szívesen fordítják Konrád Györgyöt, „a Pétereket”, Nádast és Esterházyt, **Eörsi Istvánt**, de ott vannak a klasszikusok is, Kosztolányi, Márai.

Úgy tűnik, mondja KAF, Berlin egy megnyugtató, zseniális világ. Csakugyan az lehet a német főváros, két városból egy város. Most már bizonyosan megtudtuk, s egyáltalán nem mellékes: ritka a kutyaszar. Bizony sok helyütt ez is gond, meg aztán van viszonyítási alap is. Ha nem hiszi a marosvásárhelyi olvasó, azt mondom, induljon el a rakpartokon vagy a korareggeli Budapest belvárosi utcáin.

Lágnak persze vannak kalandjai is, mi minden megtörténhet szerte a világban. Írónkat enyhe gerincbántalmaitól egy tibeti vallásra tért német orvoslára kívánta volna megszabadítani. Nagy vállalkozó kedvvel és különleges orvosi praktikával szúrt legalább tíz tűt írónk fülébe. Láng könnyedén túlélte.

Hogy mi minden történt meg, fog megtörténni Zsolttal, azt mondom, arról jobb lesz első kézből tőle, csak küldözgesse haza írásait. Hogy valami textus is legyen az irodalmi esten, Láng felolvasott egyet a Berlini glosszákból.

Majd lesz még egy kiadós beszámoló, ha a Látó szerkesztője Berlinből fél év múltán végleg hazatér.

LÁNG Zsolt, író.

Szatmárnémeti, Románia, 1958 okt. 17. Nős, Felméri Judit. T.: Kolozsvári Műszaki Főiskola, 1982. É.: 1982-89-ben Szatmár megyei falvakban tanár, 1990-től a marosvásárhelyi Látó c. folyóirat szerkesztője. 1993-ban Móricz Zsigmond-, 1994-ban Soros-, 1995-ben New Yorkban Yaddo-ösztöndíjas. F. m.: Fuccsregény (1989), Csendes napok (1991), Perényi szabadulása (reg. 1993), A Pálcikaember élete (1994), Hányan mentek Piripócsra? (1995), Bestiárium Transylvaniae, Az ég madarai (1997). [972. o.]

[ermil@freemail.hu]

2003-05-09 18:02:00